

7 stycznia 2000

Wąsacz mniej przewłasczaj!

W dniu 23 grudnia 1999 roku poseł Ryszard Zbrzyzny, członek Prezydium Zespołu Posłów i Senatorów Związkowych w Klubie Parlamentarnym Sojuszu Lewicy Demokratycznej oraz poseł SLD Wiesław Kaczmarek - były minister przekształceń własnościowych w rządach SLD-PSL złożyli na ręce premiera poniższą interpelację dotyczącą zdumiewających praktyk ministra Skarbu Państwa Emila Wąsacza. Publikujemy ten tekst w czasie, gdy odbywa się ogólnopolska dyskusja o tym, jakim ministrem jest Emil Wąsacz i czy należy go odwołać.

Szanowny Pan
Jerzy Buzek
Prezes Rady Ministrów

INTERPELACJA

W sprawie zasad dysponowania majątkiem publicznym przez ministra Skarbu Państwa.

Szanowny Panie Premierze!

Jednym z istotnych wyróżników sprawowanych rządów jest nieprzejrzysta i niejawną polityką prywatyzacyjną Pańskiego gabinetu. W części można to wytłumaczyć regułami tajemnicy handlowej i zasadą równego traktowania wszystkich inwestorów, gdy mamy do czynienia z formami publicznego udostępniania majątku państwowego. Trudno się jednak zgodzić z polityką prywatyzacyjną, która zaczyna przybierać formę niepublicznego dysponowania majątkiem na różne cele gospodarcze lub polityczne. Sposoby dysponowania majątkiem publicznym mają formę bezpośrednią - przekazywanie osobom trzecim praw własności do majątku państwowego lub formy pośrednie - finansowanie ze środków publicznych przedsięwzięć prywatnych. Odnośnie tej ostatniej formy za przykład może służyć zapowiedź finansowania przez spółki publiczne z większościowym udziałem Skarbu Państwa - Telewizji Familijnej. W pierwszej formie szerzy się ostatnio proceder interwencyjnych przewłaszczeń majątku państwowego na rzecz osób trzecich - za przykład niech posłużą: podwyższenie kapitału PZU S.A., podwyższenie kapitału akcyjnego WSK PZL Świdnik S.A. czy podobna operacja na rzecz Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. Z tą formą wyzbywania się majątku państwowego minister Skarbu

Państwa nie zechciał nawet zapoznać parlamentu. Jesteśmy przekonani, że opinii publicznej nie są znane reguły, jakimi kieruje się Pan Emil Wąsacz, minister Skarbu Państwa przy podejmowaniu decyzji majątkowych. Jest to sytuacja o tyle dziwna, że od paru miesięcy trwają intensywne działania różnych instytucji rządowych, w tym resortu Skarbu Państwa, mające na celu rozwiązanie tzw. trójkąta: PFG - Polska Chemia - Agencja Rozwoju Gospodarczego, czyli tzw. sprawy Podkańskiego - Buchacza. Jeżeli chodzi o metodologię i sposób postępowania z majątkiem publicznym, z punktu widzenia obserwatora zewnętrznego, obie te sprawy - działanie i decyzje ministra Emila Wąsacza i działania ministrów: Podkańskiego i Buchacza - nic nie różni.

W związku z zaistniałą sytuacją chcielibyśmy poprosić Pana Premiera o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Kiedy rząd przyjął zasady udostępniania majątku państwowego osobom trzecim z pominięciem publicznego trybu zbywania tego majątku?
2. Jakie są podstawy prawne do dysponowania w taki sposób majątkiem państwowym (niepubliczny tryb opłacenia podwyższania kapitału osób trzecich akcjami należącymi do Skarbu Państwa) przez ministra Skarbu Państwa?
3. Jakie są kryteria selekcji podmiotów, które mogą się ubiegać o majątek państwowy na swoją rzecz? Jakie warunki należy spełnić - ekonomiczne, prawne (jakie procedury należy odbyć i jaki jest obieg dokumentów), aby uzyskać zgodę na opłacenie podniesienia swojego kapitału akcyjnego akcjami Skarbu Państwa?
4. Jakie są kryteria selekcji majątku państwowego, który może być zadysponowany przez ministra Skarbu Państwa na rzecz osób trzecich w postaci niejawnych procedur jego zbywania?
5. Ile takich decyzji i kiedy podjęła Rada Ministrów? Proszę o przekazanie zestawienia decyzji Rady Ministrów wraz z danymi: jakie akcje lub inne prawa majątkowe dotyczące zasobów państwowych zostały przekazane? kto jest beneficjentem tych decyzji? kiedy została podjęta decyzja przez Radę Ministrów i kiedy zrealizowana przez właściwego ministra?
6. Prosimy o wyjaśnienie powodów dla których na podwyższenie kapitału Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń S.A. przeznaczono zamiennie obligacje Banku Handlowego S.A.? Prosimy o przedstawienie merytorycznego uzasadnienia potrzeby podniesienia kapitału

PZU S.A. oraz powodów dlaczego do tej operacji minister Skarbu Państwa wykorzystał część kapitału akcyjnego Banku Handlowego S.A.? Chcielibyśmy poznać stanowisko Pana Premiera czy minister skarbu miał zgodę Pana Premiera na takie działanie w przypadku Banku Handlowego S.A., skoro umowa prywatyzacyjna przeznaczała zamienne obligacje na rezerwę majątkową reformy ubezpieczeń społecznych? Chcielibyśmy również uzyskać odpowiedź na pytanie: na ile decyzja o takim sposobie podwyższenia kapitału PZU S.A. zdecydowała o wyborze inwestora dla tej firmy podczas jej prywatyzacji?

7. Prosimy o udzielenie odpowiedzi w podobnej sprawie zadysponowania częścią kapitału KGHM Polska Miedź S.A. Operacja przekazania 2,8% akcji Polskiej Miedzi S.A. posłużyła również dla uniemożliwienia wybrania przedstawiciela załogi do Rady Nadzorczej teje spółki. Mimo, że minister skarbu przegrał w sądzie sprawę niezgodnego z prawem, z jego winy, walnego zgromadzenia, to zabiegiem zbycia części majątku skarbowego nie dopuścił do powołania przedstawiciela załogi do Rady Nadzorczej. W związku z zaistniałą sytuacją prosimy o przedstawienie uzasadnienia podwyższenia kapitału akcyjnego WSK PZL Świdnik S.A., skoro rząd przerwał realizację programu HUZAR? Jakże przesłanki zdecydowały o wyborze akcji Polskiej Miedzi na opłacenie kapitału Świdnika? Czym kierował się minister nadając status inwestora w Polskiej Miedzi firmie, która jest na krawędzi upadłości? Prosimy o przedstawienie kalendarium podejmowanych decyzji w tej sprawie na poszczególnych szczeblach administracji rządowej.
8. Zwracamy się do Pana Premiera o wyjaśnienie powodów, dla których Agencja Rozwoju Przemysłu S.A. ma zostać dokapitalizowana akcjami kolejnych spółek z udziałem Skarbu Państwa? Jakie cele polityki przemysłowej ma realizować ARP S.A. po uzyskaniu pakietów akcji niektórych przedsiębiorstw? Prosimy również o udostępnienie listy spółek, których akcje zostały przekazane ARP S.A.
9. Jaki jest wynik rachunku ekonomicznego dla Skarbu Państwa będący efektem przekazywania akcji spółek publicznych na rzecz osób trzecich?
10. Dlaczego Pan Premier przy ustawicznej retoryce o uczciwym działaniu rządu, o naprawie Rzeczypospolitej, o walce z korupcją a próbuje tak nieczyste reguły postępowania z dobrem państwowym?

Z poważaniem

Ryszard Zbrzyzny, Wiesław Kaczmarek

PKS w Gorzowie

LIST OTWARTY

Pan dr Jan Majchrowski
Wojewoda Lubuski

Panie Wojewodo,

nie wnikając w ideę prywatyzacji oraz związaną z nią materię prawną zdecydowanie potępiamy użycie sił policyjnych jako "argumentu w rozmowach" z załogą PPKS w Gorzowie. W czasie, gdy brak policji na ulicach, gdy ta policja nie ma środków na paliwo i godne uposażenie, Pan podejmuje decyzję o mobilizacji dla spacyfikowania

spontanicznego protestu społecznego wywołanego Pańską arbitralną decyzją.

Pan, przedstawiciel Rządu w terenie, decyzją swoją wizerunkowi tego Rządu szkodzi i nieważne, że nie jest to Rząd naszych marzeń, szkoda bowiem dotyczy wszystkich. W demokratycznym społeczeństwie policja nie może być jedynym instrumentem dowodzenia swoich racji. Jeśli Pan tego nie rozumie, to nie rozumie Pan nic z przemian, w których uczestniczyło również Pańskie ugrupowanie.

Reasumując. Nie wypowiadamy się w sprawie prywatyzacji. Protestujemy natomiast przeciwko siłowej obronie kwestionowanych racji za pieniądze podatników. Załoga chciała z Panem rozmawiać, Pan z tej możliwości nie skorzystał.

W tej sytuacji mamy nadzieję, że naprawi Pan zło, które wyrządził i przeprosi załogę PPKS za swoją arogancję.

Za Radę Międzypowiatową OPZZ

Sylwester Chmielewski

Za Komitet Miejsko-Powiatowy PPS

Henryk Kubiak

Za Zarząd Miejski PSL

Kazimierz Suproniuk

Gorzów Wielkopolski, 4 stycznia 2000 r.

OŚWIADCZENIE

Prezydium Rady OPZZ Województwa Lubuskiego

Prezydium Rady OPZZ Województwa Lubuskiego wyraża dezaprobatę dla decyzji i sposobu działania wojewody lubuskiego, który spowodował konflikt z pracownikami gorzowskiego PKS bez uprzedniego uwzględnienia negatywnych i brzemiennych skutków dla przedsiębiorstwa, zatrudnionych w nim pracowników oraz osób korzystających z publicznej komunikacji autobusowej.

Brak woli podjęcia przez wojewodę rozmów z przedstawicielami pracowników PKS i próby wyjaśnienia im merytorycznych podstaw odmowy przedłużenia kontraktu menedżerskiego z dotychczasowym zarządcą przedsiębiorstwa, popieranego przez zdecydowaną większość załogi oraz demonstracyjna zapowiedź użycia sił policyjnych wobec protestujących jednoznacznie czyni wojewodę odpowiedzialnym za rozniecenie zarzewia konfliktu i jego skutków.

Wykazujemy zrozumienie dla słusznej obrony przez pracowników dotychczasowego zarządcy gorzowskiego PKS, który swoją działalnością menedżerską zapewnił pomyślny rozwój i przygotowanie przedsiębiorstwa do prywatyzacji.

Podzielamy uzasadnione, w świetle postawy i decyzji wojewody, obawy pracowników gorzowskiego PKS o możliwości utraty ich dotychczasowego dorobku i zaangażowania finansowego w dalszym postępowaniu prywatyzacyjnym firmy.

Prezydium Rady OPZZ Województwa Lubuskiego, biorąc powyższe pod uwagę, jak również uwzględniając konieczność zapewnienia spokoju społecznego i interesu publicznego apeluje do wojewody lubuskiego o wykazanie dobrej woli niezbędnej dla niezwłocznego rozwiązania nabrzmiałego konfliktu.

Za Prezydium RW OPZZ

Andrzej Piątkowski

Zielona Góra, 5 stycznia 2000 r.